

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.380 van 28 juni 1999
in de zaken A. 48.136/IX-301
50.034/IX-302
50.035/IX-303.**

In zake : Ignace VERLINDE,
die woonplaats kiest bij
advocaten M. BOES, H. GEYSKENS, A. VANDEURZEN
en C. COOMANS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn (OCMW) van OOSTENDE,
dat woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Ignace VERLINDE op 3 september 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 19 mei 1992 van het bijzonder comité van beheer van het ziekenhuis Henri SERRUYS te Oostende "waarbij opnieuw beslist werd de statutaire aanstelling van verzoeker volgens de 'regelen' vastgesteld door de raad bij besluit van 22 december 1981, met ingang van 01 januari 1982 voor een periode van 5 jaren en met ingang van 01 januari 1987 voor een nieuwe periode van 5 jaren en deeltijds niet meer te verlengen";

Gezien het verzoekschrift dat Ignace VERLINDE op 22 januari 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van 10 en 17 maart 1992 van het bijzonder comité van beheer van het ziekenhuis Henri SERRUYS te Oostende waarin "enerzijds akte (werd) genomen van de ingediende

kandidaturen voor de vacature voor radio-isotopist(e) en ook werd gesteld :

- '- er kan gestemd worden nopens de al dan niet aanstelling van Dr. I. VERLINDE als radio-isotopist;
- valt de stemming negatief uit voor Dr. I. VERLINDE, kan vervolgens gestemd worden nopens de eventuele aanstelling van Dr. D. SURMONT (tijdelijk voor een bepaalde periode of meteen statutair - de prioriteitswetten gelden niet bij de aanstelling van een geneesheer)

...

...

De heer Voorzitter stelt de vergadering voor volgend punt dringend aan de agenda van de huidige bijeenkomst te plaatsen :

- Medisch personeel - Radio-isotopist(e) : aanstelling Algemeen akkoord'"; gezien hetzelfde verzoekschrift waarin verzoeker vervolgt : "Anderzijds blijkt na samenlezing van beide beslissingen dat klaarblijkelijk de kandidatuur van verzoeker werd afgewezen en dat er toen beslist werd geen radio-isotopist(e) aan te stellen";

Gezien het verzoekschrift dat Ignace VERLINDE op 22 januari 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van :

- de beslissing van 19 mei 1992 van het bijzonder comité van beheer van het ziekenhuis Henri SERRUYS te Oostende "waarbij in Artikel 3 beslist wordt dat het directiecomité de opdracht krijgt om de nodige schikkingen te nemen een nieuwe oproep te laten uitschrijven tot het begeven van de vacante betrekking in het ziekenhuis Henri SERRUYS van een geneesheer-isotopist";
- de beslissing van 11 augustus 1992 van het bijzonder comité van beheer van het ziekenhuis Henri SERRUYS waarbij dokter Marcel VAN LANCKER in dat ziekenhuis

wordt toegelaten als geneesheer met de specialiteit "radio-isotopen";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag over de zaken opgemaakt door adjunct-auditeur B. THYS;

Gelet op de beschikking van 15 oktober 1996 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 15 oktober 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 28 mei 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 juni 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. VANREPPELEN, die loco advocaat M. BOES verschijnt voor verzoeker, van advocaat G. AMPE, die eveneens verschijnt voor verzoeker, en van advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het gedeeltelijk eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaken.

Overwegende dat de gegevens van de zaken kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker blijkt met ingang van 26 augustus 1976 aangesteld te zijn als half-time radio-isotopist van het OCMW-ziekenhuis Henri SERRUYS te Oostende.

1.2. Met ingang van 1 januari 1982 wordt verzoeker, "volgens de 'Regelen' vastgesteld door de Raad bij besluit van 22 december 1981, waarvan een exemplaar in bijlage (statutaire aanstelling)" en "in afwijking van art. 1, par. 1, van dit reglement" verder toegelaten om gedurende vijf jaar het beroep "als geneesheer met volgende specialiteit : radio-isotopen" deeltijds uit te oefenen.

De bedoelde "regelen" komen, voor wat de onderhavige zaken aanbelangt, neer op het volgende :

- de dokters worden "toegelaten" in het ziekenhuis door een beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn voor de duur van één jaar, te verlengen voor een duur van telkens vijf jaar. Er is bepaald : "Behoudens uitdrukkelijke vermelding, komt na verloop van de toelatings- of verlengingstermijn automatisch daaraan een eind";
- tijdens de duur van het toelatingsbesluit kan de dokter niet worden afgezet dan in de vormen en onder de voorwaarden bepaald in de OCMW-wet ten aanzien van de tuchtregeling voor de statutaire ambtenaren.

Naast zijn werkzaamheden in het ziekenhuis blijft verzoeker verder een privé-praktijk uitoefenen.

1.3. In 1983 wordt verzoeker door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Oostende beschuldigd van huisdiefstal, misbruik van vertrouwen, valsheid in geschrifte en misbruik van vertrouwen ten nadele van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invalidi-

teitsverzekering. Verzoeker wordt bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge op 16 mei 1988 vrijgesproken. Dit vonnis wordt bevestigd door het hof van beroep te Gent in een arrest van 8 mei 1989.

1.4. Met ingang van 1 januari 1987 wordt verzoeker voor een tweede periode van vijf jaar aangesteld "volgens de 'Regelen' vastgesteld door de Raad bij besluit van 22 december 1981, waarvan U een exemplaar werd ter hand gesteld (nieuwe statutaire aanstelling)".

1.5. In zitting van 19 december 1991 besluit het bijzonder comité van beheer van het ziekenhuis Henri SERRUYS, bij geheime stemming, met zes neen-stemmen en één blanco-stem, "de statutaire aanstelling volgens de 'Regelen' vastgesteld door de Raad bij besluit van 22 december 1981, met ingang van 1 januari 1982 voor een periode van vijf jaar en met ingang van 1 januari 1987 voor een nieuwe periode van vijf jaar en deeltijds, van Ignace VERLINDE ..." niet te verlengen.

1.6. Op 8 januari 1992 besluit het bijzonder comité van beheer de functie van geneesheer in de dienst radio-isotopen vacant te verklaren en een oproep tot kandidaten te doen.

1.7. Op 10 maart 1992 neemt het bijzonder comité van beheer akte van de kandidaturen ontvangen ten gevolge van de oproep van 8 januari 1992. Het besluit de kandidatuur van verzoeker, de enige die uiteindelijk is ingediend, niet in aanmerking te nemen.

1.8. In zitting van 17 maart 1992 trekt het bijzonder comité van beheer zijn beslissing van 10 maart 1992 in, op grond van de overweging dat voorbij werd gegaan aan artikel 126, § 2, van de wet van 7 augustus 1987 op de ziekenhuizen, dat bepaalt dat de medische raad binnen een maand advies verstrekt over onder meer

de toelating, de aanwerving, de benoeming en de bevordering van de ziekenhuisgeneesheren.

Tevens besluit het comité de aanstelling van een radio-isotopist van de agenda af te voeren "omdat aan de Medische Raad nog geen maand de tijd gelaten werd om advies te verstrekken".

De beslissingen van 10 en 17 maart 1992 maken het voorwerp uit van het tweede annulatieberoep.

1.9. Bij arrest nr. 39.036 van 20 maart 1992 beveelt de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de in 1.5. vermelde beslissing van 19 december 1991 houdende de niet-verlenging van verzoekers statutaire aanstelling voor een termijn van vijf jaar met ingang van 1 januari 1992.

De Raad bevindt het middel ernstig waarin verzoeker de schending van het motiveringsbeginsel en het ontbreken van de rechtens vereiste feitelijke grondslag aanvoert.

1.10. Op 19 mei 1992 besluit het bijzonder comité van beheer zijn beslissing van 19 december 1991 in te trekken.

Tevens besluit het comité opnieuw de statutaire aanstelling van verzoeker niet meer te verlengen. Bovendien geeft het directiecomité wederom de opdracht de nodige schikkingen te treffen voor een nieuwe oproep tot de kandidaten voor de betrekking van geneesheer-radio-isotopist in het ziekenhuis.

De aanhef van die diverse beslissingen luidt als volgt :

"De heer M. QUATACKER, voorzitter, neemt het woord :

Met betrekking tot dat punt van de agenda wil ik de leden van het beheerscomité het volgende verslag mededelen in verband met de kandidatuur gesteld voor een statutaire toelating van Dr. I. VERLINDE, radio-isotopist, waarover ik u vraag dat heden een beslissing wordt genomen door het beheerscomité.

Om over de merites van deze kandidaat u in alle objectiviteit voor te lichten -voor zover u deze gegevens (nog) niet zou kennen- werd een volledig dossier met inventaris van alle stukken samengesteld en ter inzage van u gelegd in de raadzaal, zoals gebruikelijk voor alle agendapunten sedert datum waarop u de uitnodiging tot deze vergadering hebt ontvangen (13 mei 1992).

Zijn er leden die vragen hebben bij deze stukken?

Een raadslid merkt op dat enkele stukken ontbreken in het ter tafel gelegde dossier van Dr. I. VERLINDE, namelijk :

- de klacht vanwege Dr. I. VERLINDE versus O.C.M.W.-Oostende, behandeld in de Raadkamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge op 24.3.1989;
- de brief van advocaat A. HAUS dd. 16.8.1989 met melding dat Dr. I. VERLINDE de schadevergoeding van 3 x 10.000 fr. heeft betaald.

De heer voorzitter vervolgt :

Ik zal mij verder onthouden van enig commentaar bij die stukken.

Het comité zal moeten uitmaken, in het licht van de gegevens die uit dit dossier blijken, evenals uit de kandidatuur van Dr. I. VERLINDE, of hij al dan niet in aanmerking komt voor een nieuwe toelating om zijn beroep uit te oefenen.

Ik wijs er voor de duidelijkheid wel op dat, wat de strafzaak betreft die in de stukken wordt behandeld en zoals u zal hebben gelezen, het Hof van Beroep te Gent met een arrest van 8 mei 1989 Dr. I. VERLINDE heeft vrijgesproken van de betichting van huisdiefstal, misbruik van vertrouwen, valsheid in geschrifte en misbruik van vertrouwen ten nadele van het RIZIV. Deze feiten zoals bepaald door het Hof, mogen dan ook niet in aanmerking genomen worden bij het beoordelen van de kandidatuur, waar het Hof ze als niet bewezen c.q. onbestaand beoordeelde.

Ik wijs ook op de beschikking tot buitenvervolginstelling dd. 19 november 1991 van de Raadkamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge, in verband met de klacht met B.P.-stelling van mevrouw E. VANDERVEEN, uit hoofde van oplichting en onopzettelijke slagen en verwondingen aan Ken DEBACKER. De

Raadkamer oordeelde dat er terzake onvoldoende bezwaren van strafbare feiten voorhanden zijn.

Hebben sommigen onder u nog vragen of wenst iemand meer toelichting?

Een raadslid wenst dat de rechtszaak van Mevr. VAN OVERBEKE/VERLINDE/O.C.M.W. ter kennisgeving wordt gevoegd bij het huidig dossier.

Dr. W. DRIESSE licht de motivering van de Medische Raad toe i.v.m. het opnieuw verlengen van aanstelling van Dr. I. VERLINDE.

Gelet op de beslissing van 23 september 1986 waarbij o.m. de hiernavolgende dokter verder werd toegelaten als geneesheer met specialiteit vermeld naast zijn naam voor de uitoefening van zijn beroep in het Henri Serruysziekenhuis te Oostende volgens de 'Regelen' vastgesteld door de Raad bij besluit van 22 december 1981 (nieuwe statutaire aanstelling) : met ingang van 1 januari 1987 voor een nieuwe periode van vijf jaar en deeltijds :

Ignace VERLINDE (geb. Gent 3 januari 1939) - radio-isotopist;

Gelet op de raadsbeslissing van 22 december 1981 waarbij de regelen vastgesteld werden volgens dewelke de beoefenaars van de geneeskunst toegelaten worden tot de uitoefening van hun beroep in het Henri Serruysziekenhuis;

Gelet op de wet van 8 juli 1976, inzonderheid op Art. 48 en art. 94, § 4bis;

Gelet op Art. 22bis (ingevoerd bij K.B. van 21 december 1989 - B.S. van 4 januari 1990) van het K.B. van 2 augustus 1985 houdende bepaalde regelen in verband met het afzonderlijk beheer en de boekhouding van de ziekenhuizen die afhangen van een O.C.M.W.;

Bij geheime stemming die volgende uitslag geeft :
6 neen-stemmen en 1 blanco-stem".

De beslissing die de niet-verlenging inhoudt van verzoekers aanstelling, maakt het voorwerp uit van het eerste annulatieberoep. De beslissing die het directiecomité opdraagt de nodige schikkingen te treffen voor een nieuwe oproep tot de kandidaten voor de betrekking van geneesheer-radio-isotopist, maakt het voorwerp uit van het derde annulatieberoep.

1.11. Op 11 augustus 1992 besluit het bijzonder comité van beheer Marcel VAN LANCKER in het ziekenhuis voor de duur van één jaar toe te laten als geneesheer met de specialiteit "radio-isotopen".

Deze beslissing maakt het voorwerp uit van het derde annulatieberoep.

1.12. Bij arrest nr. 40.475 van 23 september 1992 verwerpt de Raad van State verzoekers beroep tot vernietiging van de in 1.5. vermelde beslissing van 19 december 1991 van het bijzonder comité van beheer, omdat dit comité op 19 mei 1992 die beslissing heeft ingetrokken en het beroep derhalve geen voorwerp meer heeft.

2. Over de ontvankelijkheid.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het tweede beroep niet ontvankelijk is; dat zij de bestreden beslissingen inhoudelijk als volgt samenvat : bij de beslissing van 10 maart 1992 wordt akte genomen van de kandidaturen als radio-isotopist en wordt de kandidatuur van verzoeker niet in aanmerking genomen; bij de beslissing van 17 maart 1992 wordt de beslissing van 10 maart 1992 ingetrokken en wordt de beslissing over de aanstelling van een radio-isotopist sine die verdaagd; dat de verwerende partij geen van deze beslissingen ontvankelijk bestreden acht : de akteneming van kandidaturen van 10 maart 1992 niet omdat ze een louter voorbereidende handeling is; de beslissing van 10 maart 1992 om verzoekers kandidatuur niet in aanmerking te nemen niet omdat ze op 17 maart 1992 is ingetrokken; de beslissing van 17 maart 1992 tot intrekking van de voormelde beslissing van 10 maart 1992 niet omdat ze niet griefhoudend is, integendeel; de beslissing van 17 maart 1992 tot verdaging van de aanstelling van een radio-isotopist niet omdat ze geen griefhoudende handeling is en bovendien louter voorbereidend;

2.1.1. Overwegende dat de exceptie wordt aangenomen ten aanzien van de eerste, de tweede en de derde voormelde beslissingen;

Overwegende dat de exceptie niet wordt aangenomen ten aanzien van de vierde voormelde beslissing; dat, overeenkomstig het betoog van verzoeker, de Raad haar wel voor griefhoudend houdt; dat datgene waar verzoeker met het geheel van zijn beroepen in wezen tegen opkomt de weigering is hem met ingang van 1 januari 1992 heraan te stellen; dat de verdaging van een aanstelling een tijdselement in die weigering is; dat ze als zodanig ook niet als een voorbereidende beslissing kan worden afgedaan; dat een voorbereidende handeling per definitie naar de toekomst verwijst; dat de kwestieuze, op 17 maart 1992 gedateerde, beslissing ingrijpt in verzoekers toestand op het tijdstip dat ze genomen wordt -en dus betrekking heeft op het heden- door zijn niet heraangesteld zijn te laten voortduren; dat indien die niet-heraanstelling onwettig is, een beslissing welke die niet-heraanstelling doet voortbestaan, het ook is;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het derde beroep niet ontvankelijk is;

Overwegende dat zij enerzijds betoogt dat, daar twee beslissingen bestrijden met één verzoekschrift in beginsel uitgesloten is, het beroep niet ontvankelijk is in zoverre het strekt tot de vernietiging van de tweede bestreden beslissing, die van 11 augustus 1992 waarbij Marcel VAN LANCKER in het ziekenhuis wordt toegelaten als radio-isotopist;

Overwegende dat zij anderzijds betoogt dat het beroep evenmin ontvankelijk is in zoverre het strekt tot vernietiging van de eerste bestreden beslissing, die van 19 mei 1992, waarbij het directiecomité de opdracht wordt gegeven de nodige schikkingen te treffen voor een nieuwe oproep tot de kandidaten voor de betrekking van geneesheer-radio-isotopist; dat dit volgens haar zo is omdat die beslissing een voorbereidende handeling is en

omdat het ertegen ingestelde beroep bovendien tardief is, daar verzoeker van die beslissing kennis heeft gekregen ingevolge de betekening van de laatste memorie van de verwerende partij in de zaak A. 45.877/X-333, waar die beslissing integraal was bijgevoegd;

2.2.1. Overwegende dat, zoals reeds in 2.1.1. is vastgesteld, datgene waar verzoeker met het geheel van zijn beroepen in wezen tegen opkomt, de weigering is hem met ingang van 1 januari 1992 heraan te stellen; dat die band niet alleen bestaat tussen zijn drie beroepen, maar, binnen het derde beroep, ook tussen de twee met dat derde beroep bestreden beslissingen; dat die twee beslissingen trouwens ook met elkaar verbonden zijn doordat, wanneer bij de tweede van die beslissingen Marcel VAN LANCKER wordt aangesteld, zulks gebeurt overeenkomstig diens kandidatuur gesteld ingevolge de oproep waartoe bij de eerste van beide beslissingen werd besloten;

Overwegende wat de ontvankelijkheid ratione temporis betreft van het beroep tegen de beslissing van 11 augustus 1992, dat verzoeker beweert van deze beslissing slechts kennis genomen te hebben ter gelegenheid van de ontvangst van de memorie van antwoord en de inzage van het administratief dossier in de zaak die het voorwerp is van zijn eerste beroep; dat deze verklaring aannemelijk is en door de verwerende partij trouwens niet wordt tegengesproken;

Overwegende dat net zoals de in 2.1.1. aan de orde gekomen verdaging van een aanstelling in de omstreden betrekking, de beslissing om voor die betrekking een nieuwe oproep tot de kandidaten te doen, verzoekers niet-heraanstelling laat voortduren; dat ze dus om de reden in 2.1.1. opgegeven, niet kan worden afgedaan als een voorbereidende handeling;

Overwegende dat de exceptie in haar geheel wordt verworpen;

2.3. Overwegende dat in haar laatste memorie de verwerende partij opwerpt dat in zoverre het gericht is tegen de beslissing van 11 augustus 1992 tot aanstelling voor één jaar van Marcel VAN LANCKER, het derde beroep niet langer ontvankelijk is, dit om een dubbele reden : ten eerste, die beslissing, die gold voor de periode van 1 november 1992 tot 31 oktober 1993, heeft haar volledige uitwerking gehad en heeft geen enkele nawerking meer zodat het ertegen ingestelde beroep alleen tot een "abstracte" nietigverklaring kan leiden waarbij verzoeker, in geval van vernietiging van de beslissing van 19 mei 1992 om hem niet heraan te stellen, geen in redelijkheid rechtens aanvaardbaar belang heeft; ten tweede verzoeker heeft de beslissing van 14 december 1993 waarbij de aanstelling van Marcel VAN LANCKER voor vijf jaar is verlengd, niet bestreden zodat er geen vacature meer is om zijn heraanstelling mogelijk te maken;

2.3.1.1. Overwegende dat het loutere verstrijken van de termijn waarvoor een tijdelijke beslissing is genomen, niet mee kan brengen dat het annulatieberoep tegen zulk een beslissing zijn zin verliest; dat uit niets blijkt dat de wetgever administratieve beslissingen met een korte geldingsduur uit het annulatiecontentieux heeft geweerd; dat alleen al gegeven de proceduretermijnen zulks nochtans vaak het geval zou zijn bij gegrond bevinden van de stelling dat het belang van de verzoekende partij verdwijnt wanneer de geldingsduur van de door haar aangevochten beslissing verstreken is; dat, vooral, dit aannemen voorbij zou gaan aan de eigen aard van het annulatiecontentieux : de omstandigheid dat de aangevochten beslissing haar volledige uitvoering heeft gehad, staat op zich de vernietiging van die beslissing niet in de weg, welke vernietiging immers het bestaan,

niet de uitvoering van die beslissing raakt, en welke vernietiging -zij het dan maar binnen de grenzen van het belang van de verzoekende partij- de rechtsgevolgen van de beslissing wegneemt ongeacht de feitelijke uitvoering die de beslissing gekregen heeft, onverschillig trouwens of die uitvoering geheel voltrokken is dan wel nog aan de gang; dat het argument dat de bestreden beslissing haar volledige uitwerking heeft gehad, alleen zinvol is ten aanzien van het schorsingscontentieux; dat een schorsingsarrest immers beoogt de uitvoerbaarheid van de bestreden beslissing lam te leggen, welk oogmerk uiteraard niet meer bereikt kan worden wanneer de beslissing volledig is uitgevoerd; dat de Raad deze redenering reeds heeft gevoerd in zijn arrest nr. 61.223, TIMMERMANS, van 29 augustus 1996, onder 2.3.2.1.;

Overwegende dat wanneer de beslissing van 11 augustus 1992 tot aanstelling van Marcel VAN LANCKER behouden wordt, zij binnen het raam van het onderhavige geding wel degelijk nog nawerking heeft; dat wanneer verzoeker ertoe komt de vernietiging te verkrijgen van de beslissing van 19 mei 1992 waarbij zijn heraanstelling voor een nieuwe periode van vijf jaar met ingang van 1 januari 1992 geweigerd wordt, de beslissing van 11 augustus 1992 uit het rechtsverkeer verwijderd moet worden om verzoekers heraanstelling mogelijk te maken; dat het wel zo is dat de vernietiging van die beslissing van 11 augustus 1992 aldan maar effect moet hebben binnen de grenzen van verzoekers belang bij die vernietiging, zodat die vernietiging op zich niet zal meebrengen dat de handelingen door Marcel VAN LANCKER gesteld in de uitoefening van zijn opdracht onwettig zijn of dat deze de door hem ontvangen vergoedingen zal moeten terugstorten;

2.3.1.2. Overwegende dat aangezien met zijn beroepen verzoeker in wezen van oordeel blijkt te zijn dat ten

onrechte werd geweigerd hem met ingang van 1 januari 1992 voor vijf jaar heraan te stellen, hij op zijn minst impliciet maar noodzakelijk opkomt tegen de aanstelling van anderen in de betrokken periode; dat hij dat overigens uitdrukkelijk doet ten aanzien van de beslissing van 11 augustus 1992 houdende aanstelling van Marcel VAN LANCKER voor de duur van één jaar; dat men trouwens van degene die geweerd is voor een door hem voorheen beklede betrekking niet mag verwachten dat hij de aanstelling of aanstellingen opvolgt van wie in zijn plaats komt of komen; dat, daarenboven, gesteld dat verzoekers beroep tegen de weigering hem heraan te stellen gegrond bevonden wordt, de verwerende partij de rechtsplicht zal hebben om de passende conclusies uit het vernietigingsarrest te trekken, welke passende conclusies, al naar de gegrond bevonden annulatiemiddelen, kunnen omvatten dat de in het geding zijnde betrekking rechtens aan verzoeker wordt teruggegeven en dus aan zijn opvolgers wordt ontnomen, dit alles mogelijk zelfs met terugwerkende kracht; dat, wat meer is, voorzover in de gestelde hypothese latere aanstellingen aan de Raad van State door het administratief dossier bekend worden, de Raad deze aanstellingen formeel vermag te vernietigen omdat, zoals gezegd, de vordering tot vernietiging ervan impliciet besloten ligt in de vordering tot vernietiging van de weigering tot heraanstelling die in die aanstellingen een bevestiging krijgt; dat de Raad deze redenering reeds heeft gevoerd in zijn arrest nr. 26.740, BAKELANTS, van 26 juni 1986, onder 2.2.2.2.;

Overwegende dat alzo, verre van te kunnen dienen tot basis van een exceptie van onontvankelijkheid, de beslissing van 14 december 1993 tot heraanstelling van Marcel VAN LANCKER, bij gegrond bevinden van de vordering tot vernietiging van de weigering verzoeker heraan te stellen, eventueel mee vernietigd zal moeten worden; dit wel te verstaan binnen de grenzen van het

belang van verzoeker zoals in de laatste overweging in 2.3.1.1. toegelicht;

2.4. Overwegende, bij wijze van samenvatting, dat als ontvankelijk bestreden beslissingen worden beschouwd :

- 1) de met het eerste beroep bestreden beslissing van 19 mei 1992 waarbij verzoekers heraanstelling wordt geweigerd;
- 2) de met het tweede beroep bestreden beslissing van 17 maart 1992 tot verdaging van de aanstelling van een radio-isotopist;
- 3) de met het derde beroep bestreden beslissing van 19 mei 1992 een nieuwe oproep tot de kandidaten te doen;
- 4) de met het derde beroep bestreden beslissing van 11 augustus 1992 tot aanstelling van Marcel VAN LANCKER;

2.5. Overwegende dat bovendien het voorwerp van de beroepen wordt uitgebreid tot de beslissing van 14 december 1993 tot verdere aanstelling van Marcel VAN LANCKER;

3. Over de gegrondheid van het eerste beroep.

3.1. Overwegende dat verzoeker tegen de weigering van 19 mei 1992 hem heraan te stellen als eerste annulatiemiddel schending van het motiveringsbeginsel, ontbreken van de rechtens vereiste feitelijke grondslag en machtsafwending aanvoert,

"doordat de bestreden beslissing zelf, noch enig ander stuk blijk geeft van enige, laat staan objectieve, reden waarom verzoeker niet verlengd werd, terwijl, eerste onderdeel, elke bestuurshandeling, ook al moet ze niet formeel gemotiveerd zijn, op objectieve en aanvaardbare redenen moet steunen, en dit ook geldt voor de bestreden handeling, des te meer omdat verzoeker, als enige van alle in aanmerking komende geneesheren niet verlengd werd, en terwijl, tweede onderdeel, op grond van de feitelijke uiteenzetting hierboven aangehaald, moet worden vastgesteld dat het Bijzonder Comité van

Beheer van het ziekenhuis Henri Serruys van het OCMW te Oostende van haar beweerde bevoegdheid kennelijk misbruik heeft gemaakt door, na in hoofde van verzoeker een gewettigd vermoeden van vertrouwen te creëren nopens zijn heraanstelling, niettemin te beslissen tot niet-heraanstelling,

en terwijl, derde onderdeel, op grond van de feitelijke uiteenzetting hierboven aangehaald, moet worden vastgesteld dat het bijzonder comité van het beheer van het ziekenhuis Henri Serruys van het OCMW Oostende van haar beweerde bevoegdheid kennelijk misbruik heeft gemaakt door de beslissing tot niet heraanstelling van verzoeker aan te wenden als tuchtsanctie tegen verzoeker, nadat alle vroegere, ondermeer strafrechterlijke initiatieven niet het verhoopde resultaat hadden opgebracht, en in werkelijkheid tot een algeheel eerherstel van verzoeker hadden geleid";

3.1.1. Overwegende dat het antwoord van de verwerende partij op het middel het volgende is :

"Uw Raad heeft omtrent dit middel, dat ook werd aangevoerd tegen de beslissing d.d. 19 december 1991, in het schorsingsarrest d.d. 20 maart 1992 overwogen dat er geen aannemelijke reden werd aangevoerd ter verantwoording van de beslissing ten opzichte van Dr. VERLINDE, die afwijkt van de beslissing ten aanzien van de 22 andere geneesheren.

Meer in het bijzonder stelde de Raad dat er in casu niet is aangetoond dat er een bespreking heeft plaatsgegrepen of dat er een verslag bestond.

Precies om die reden heeft het Bijzonder Beheerscomité een nieuwe vergadering gewijd aan de terzake die verlenging te nemen beslissing.

De leden van het Comité hebben een volledig dossier vooraf ter inzage gekregen (zie farde VI van het administratief dossier). Er is aan de leden uitdrukkelijk gevraagd om géén rekening te houden met feiten die, nadat de strafrechter had vastgesteld dat zij niet bewezen werden, ook niet mochten in aanmerking genomen worden bij het beslissen tot (al dan niet) hernieuwen van de toelating. De Voorzitter heeft zich ervan onthouden een (commentariërend) verslag op te stellen, om de objectiviteit van de feiten zoals ze uit het dossier blijken, op geen enkele wijze in een of andere zin te kleuren, te minimaliseren of te overtrekken. Alle leden van het Beheerscomité hebben wel de gelegenheid gekregen om desgevallend vragen te stellen, opmerkingen te maken of aanvullende informatie te bekomen, en meerdere hebben dat ook gedaan, zo blijkt uit de notulen.

Aldus volledig en neutraal geïnformeerd konden de leden van het Beheerscomité met kennis van zaken beslissen.

Verder dient erop te worden gewezen dat het gaat om een collegiale beslissing die tot stand komt bij geheime stemming en achter gesloten deuren. Art. 8 van het K.B. van 2 augustus 1985, (in noot B.S. 13/08/1985), maakt art. 33, 3e lid, van de O.C.M.W.-wet uitdrukkelijk toepasselijk op de bijzondere comités. Het Comité heeft dan ook in het geheim gestemd. De individuele beweegredenen van de leden van het Comité kunnen en mogen dan ook niet kenbaar zijn. Uw Raad heeft reeds meermaals beslist dat, onder bepaalde omstandigheden, de gegevens van het dossier kunnen volstaan als verantwoording van een keuze van de overheid, zonder dat die keuze verder expliciet moet verantwoord worden : de redelijkheid van de beslissing vormt aldus de toetsing.

Er valt niet in te zien welk alternatief er voor het Beheerscomité bestond om, met eerbied voor de collegiale en geheime stemming, tegemoet te komen aan de bezwaren die de Raad in zijn voormeld schorsings-arrest had laten kennen.

Het dossier dat aan de Raad wordt voorgelegd toont aan dat er in het verleden met Dr. VERLINDE problemen zijn gerezen die rechtens van aard kunnen zijn om het Beheerscomité ertoe te brengen dat een hernieuwing van de toelating van Dr. VERLINDE niet opportuun was, en dat een nieuwe kandidaat voor het uitoefenen van die functie moest worden gezocht. Die redenen zijn hierboven beschreven (p. 4 en 5 met verwijzing naar de stukken van het administratief dossier).

Ook het derde middel is dus ongegrond.";

3.1.2. Overwegende dat in zijn memorie van weder-antwoord verzoeker van oordeel is dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van de feiten waarvoor de verwerende partij eertijds klacht neerlegde lastens verzoeker, maar waarvoor hij door het hof van beroep "van alle blaam werd gezuiverd"; dat hij voorts stelt dat het dossier dat aan de leden van het comité ter kennis werd gebracht een "zorgvuldige samenstelling inhoudt van al het negatieve dat de verwerende partijen ooit over verzoeker hebben gespuid", terwijl over het hoofd werd gezien "alle in hoofde van verzoeker gunstige stukken voor te leggen"; dat hij dan de stukken van het dossier dat aan de leden van het comité werd voorgelegd, analyseert, en de redenen die de verwerende partij

beschreven acht op p. 4 en 5 van haar memorie van antwoord, tegenspreekt;

3.1.3. Overwegende dat het debat tussen de partijen over de feiten die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, maar zinvol genoemd kan worden op basis van de motivering van die beslissing; dat de vraag immers niet is welke feiten volgens de partijen ieder voor zich de beslissing moeten staven -wat zij niet doen volgens verzoeker, wat zij wel doen volgens verweerder- dat de vraag is op welke feiten het bijzonder comité, beslissend orgaan, zich heeft gebaseerd toen het de bestreden beslissing nam; dat wat de partijen daarover in hun procedurestukken schrijven, niet tot de zaak dient, tenzij voor zoveel hun schrifturen verhelderen -niet : vervangen- wat blijkens de stukken van het administratief dossier aan het bijzonder comité kan worden toegeschreven bij het nemen van de bestreden beslissing;

Overwegende dat de motivering van die beslissing op dat punt zo onduidelijk is dat ze onmogelijk verhelderd kan worden;

Overwegende dat de voorzitter verwijst naar "een volledig dossier" dat ter inzage van de leden is gelegd; dat naar is gezien verzoeker de volledigheid van dat dossier betwist en dat volgens de motivering van het bestreden besluit leden dat blijken te hebben beaamd; dat die vaststelling er echter uiteindelijk weinig toe doet nu helemaal niet blijkt welke stukken uit het dossier -afzonderlijk gelezen of in onderlinge samenhang gelezen- het comité tot zijn beslissing hebben gebracht;

Overwegende dat in de overwegingen die als motivering van de bestreden beslissing moeten doorgaan, de voorzitter erop gewezen heeft dat de feiten waarvoor het hof van beroep verzoeker heeft vrijgesproken, niet

in aanmerking worden genomen en hetzelfde suggereert voor de feiten waar de beschikking tot buitenvervolginstelling van 19 november 1991 betrekking op heeft; dat echter niet blijkt of het comité dan toch met deze feiten geen rekening heeft gehouden, hetgeen maar afdoende bewezen zou kunnen worden door de opsomming van de feiten die het comité dan wel tot zijn beslissing hebben gebracht; dat deze opsomming er niet is;

Overwegende dat in de motivering voorts wordt gerelateerd dat een lid "de motivering van de Medische Raad ... i.v.m. het opnieuw verlengen van de aanstelling van Dr. I. VERLINDE" heeft toegelicht; dat volgens de stukken van het administratief dossier die motivering gunstig voor verzoeker moest zijn; dat de aard van de toelichting onbekend is gebleven; dat wel vermoed mag worden dat de "toelichting" van een gunstig oordeel ook gunstig zal zijn, zoniet past veeleer het woord "weerlegging"; dat hoe dan ook niet blijkt hoe het comité het voor zich heeft verantwoord over het toegelichte gunstig oordeel van de medische raad heen te stappen;

Overwegende dat de conclusie moet zijn dat in weerwil van de hulp die de partijen hem met een feitenrelaas in hun procedurestukken pretenderen te bieden, de Raad onmogelijk kan vaststellen welke feiten aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen; dat het excuus dat de verwerende partij zoekt in de stelling dat wegens het geheim van de stemming de individuele beweegredenen van de leden van het comité niet kunnen en dan ook niet mogen kenbaar zijn, door de Raad van State reeds herhaaldelijk werd afgewezen, met name in zijn arrest nr. 51.711, PAS, van 21 februari 1995;

Overwegende dat het eerste middel gegrond is in de mate dat verzoeker erin aanvoert dat niet bewezen

is dat de bestreden beslissing op deugdelijke motieven berust;

4. Over de gegrondheid van het tweede beroep.

4.1. Overwegende dat in een eerste annulatiemiddel verzoeker betoogt dat de beslissing van 17 maart 1992 tot verdaging van de aanstelling van een radio-isotopist vernietigd moet worden bij wijze van gevolgtrekking uit de vernietiging van de met zijn eerste beroep bestreden beslissing van 19 mei 1992 houdende weigering hem heraan te stellen;

4.1.1. Overwegende dat het op het eerste gezicht ondenkbaar is een beslissing te vernietigen bij wijze van gevolgtrekking uit de vernietiging van een beslissing die van latere datum is; dat te dezen echter die beslissing van latere datum, de beslissing van 19 mei 1992, uitwerking had op een tijdstip, 1 januari 1992, dat ligt vóór dat van de beslissing van 17 maart 1992; dat de retroactiviteit van deze beslissing te verklaren valt doordat ze in de plaats is gekomen van de beslissing van 19 december 1991 waarbij reeds verzoekers heraanstelling met ingang van 1 januari 1992 was geweigerd, welke beslissing, zoals in 1.9. en 1.10. is gezien, door de Raad van State werd geschorst en dan door de verwerende partij werd ingetrokken;

Overwegende dat bij het gegrond bevinden van het eerste beroep de Raad heeft vastgesteld dat de beslissing van 19 mei 1992 onwettig is doordat niet bewezen is dat ze op deugdelijke motieven berust; dat als niet bewezen is dat er deugdelijke motieven waren om op 1 januari 1992 verzoeker niet te laten doorgaan met zijn opdracht van radio-isotopist, in principe evenmin bewezen is dat er deugdelijke motieven waren om op 17 maart 1992 niemand voor die opdracht aan te stellen; dat aangenomen dat het motief dat voor de beslissing van

17 maart 1992 werd opgegeven -het ontbreken van een advies van de medische raad-, in zich zulk een deugdelijk motief zou kunnen zijn, het in feite faalt : op 24 december 1991 had de medische raad geprotesteerd tegen de beslissing van 19 december 1991 om verzoeker niet heraan te stellen en gesteld dat daarvoor geen enkele reden voorhanden was;

Overwegende dat het middel gegrond is;

5. Over de gegrondheid van het derde beroep.

5.1. Overwegende dat in zijn eerste annulatiemiddel verzoeker betoogt dat de beslissing van 19 mei 1992 een nieuwe oproep tot de kandidaten voor de betrekking van een radio-isotopist te doen alsook de beslissing van 11 augustus 1992 tot aanstelling van Marcel VAN LANCKER in die betrekking vernietigd moeten worden bij wijze van gevolgtrekking uit de vernietiging van de met zijn eerste beroep bestreden beslissing van 19 mei 1992 houdende weigering hem, verzoeker, heraan te stellen;

5.1.1. Overwegende dat bij het gegrond bevinden van het eerste beroep de Raad heeft vastgesteld dat de beslissing van 19 mei 1992 om verzoeker niet heraan te stellen onwettig is doordat niet bewezen is dat ze op deugdelijke motieven berust; dat als niet bewezen is dat er deugdelijke motieven waren om op 1 januari 1992 verzoeker niet te laten doorgaan met zijn opdracht van radio-isotoop, in principe evenmin bewezen is dat er deugdelijke motieven waren om op 19 mei 1992 een oproep tot de kandidaten voor die betrekking te doen en om op 11 augustus 1992 iemand anders in die betrekking aan te stellen; dat voor die beide beslissingen geen aparte motieven die mogelijk deugdelijk zouden kunnen zijn, worden opgegeven; dat het middel gegrond is;

5.1.2. Overwegende dat evenzeer bij wijze van gevolgtrekking de beslissing van 14 december 1993 tot verdere aanstelling van Marcel VAN LANCKER vernietigd moet worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden de volgende beslissingen van het bijzonder comité van beheer van het ziekenhuis Henri SERRUYS te Oostende :

1. de met het eerste beroep bestreden beslissing van 19 mei 1992 waarbij de heraanstelling van Ignace VERLINDE wordt geweigerd;
2. de met het tweede beroep bestreden beslissing van 17 maart 1992 tot verdaging van de aanstelling van een radio-isotopist;
3. de met het derde beroep bestreden beslissing van 19 mei 1992 een nieuwe oproep tot de kandidaten te doen;
4. de met het derde beroep bestreden beslissing van 11 augustus 1992 tot heraanstelling van Marcel VAN LANCKER;
5. de beslissing van 14 december 1993 tot verdere aanstelling van Marcel VAN LANCKER.

Artikel 2.

De beroepen worden voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de beroepen, bepaald op twaalfduizend frank, komen ten laste van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van OOSTENDE.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achtentwintig juni
1900 negenenegentig door de IXe kamer, die was
samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.